KORKU

magazin

GECELERİ OKUMAYINIZ

KORKUSUZ OKUYUCULARIMIZ.. ASIRLARDAN BERİDİR DENİZCİLER UÇSUZ BUCAKSIZ OKYANUSLARDA KARŞILAŞTIKLARI MÜTHİŞ CANAVARLARA DAİR HİKÂYELER ANLATIR DURURLAR... ŞİMDİ SİZLERE BU

DENİZ EJDERLERİ

HAKKINDA BİRAZ BİLGİ VERELİM.

1897 EKİMİNİN 16 INCI GÜNÜ MARAKUSA İSİMLİ İNGİLİZ ŞİLEBİNİN TAYFALARI ATLANTİKTE İRİ GÖZLERİ, KORKUNÇ BİR AĞZI VE İRİ PENÇELERİ OLAN KOCAMAN BİR CANAVARA RASTLAYIP ONU ZIPKINLADIKLARINI, GEMİNİN BORDASINA ALMAK İÇİN MÜCADELE ETTİKLERİNİ TELSİZLE BAĞLI BULUNDUKLARI LİMANA BİLDİRMİŞLERSE DE MARAKUSA BİR DAHA LİMANA DÖNMEMİŞ HAFTALAR SONRA OLAY YERİNDE GEMİNİN İSMİ YAZILI PARÇALANMIŞ SANDALINDAN BAŞKA DA BİR İZİNE RASTLANMAMIŞTIR...

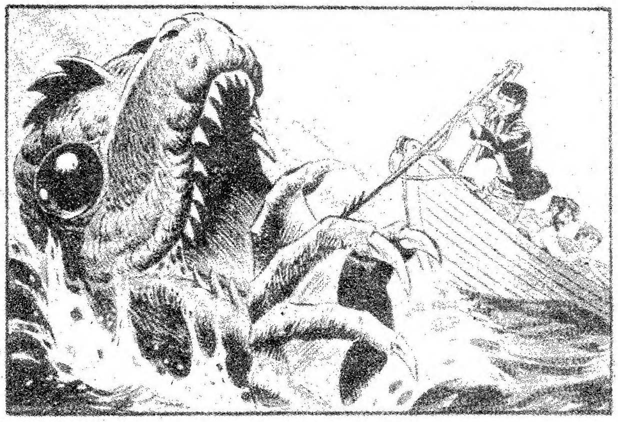

GAZETELERDE OKUDUĞUNUZU HATIRLIYACAKSINIZ... 1959 DA İSKOÇYA'DA BİR GÖLDE İKİ BALIKÇI FİL BÜYÜKLÜĞÜNDE VE KORKUNÇ GÖZLERİ OLAN BİR MAHLUKLA KARŞILAŞMIŞLAR. BİR SAATTEN FAZLA SÜREN BİR MÜCADELE SONUNDA KAÇARAK CANLARINI KURTARABİLMİŞLERDİR...

YİNE ÇOK YAKIN TARİHLERDE MONTANA GÖLÜNDE KÖYLÜLER VE BAZI TURİSTLER SIRTINDA HÖRGÜCÜ OLAN BİR SU CANAVARININ MEVCUDİYETİNE ŞAHİDOLMUŞLARDIR... DEHŞET YARATAN BU OLAYDAN SONRA GÖL HAVALİSİ KÖYLÜLERCE BOŞALTILMIŞ VE TEHLİKELİ BÖLGE İLÂN EDİLMİŞTİ....

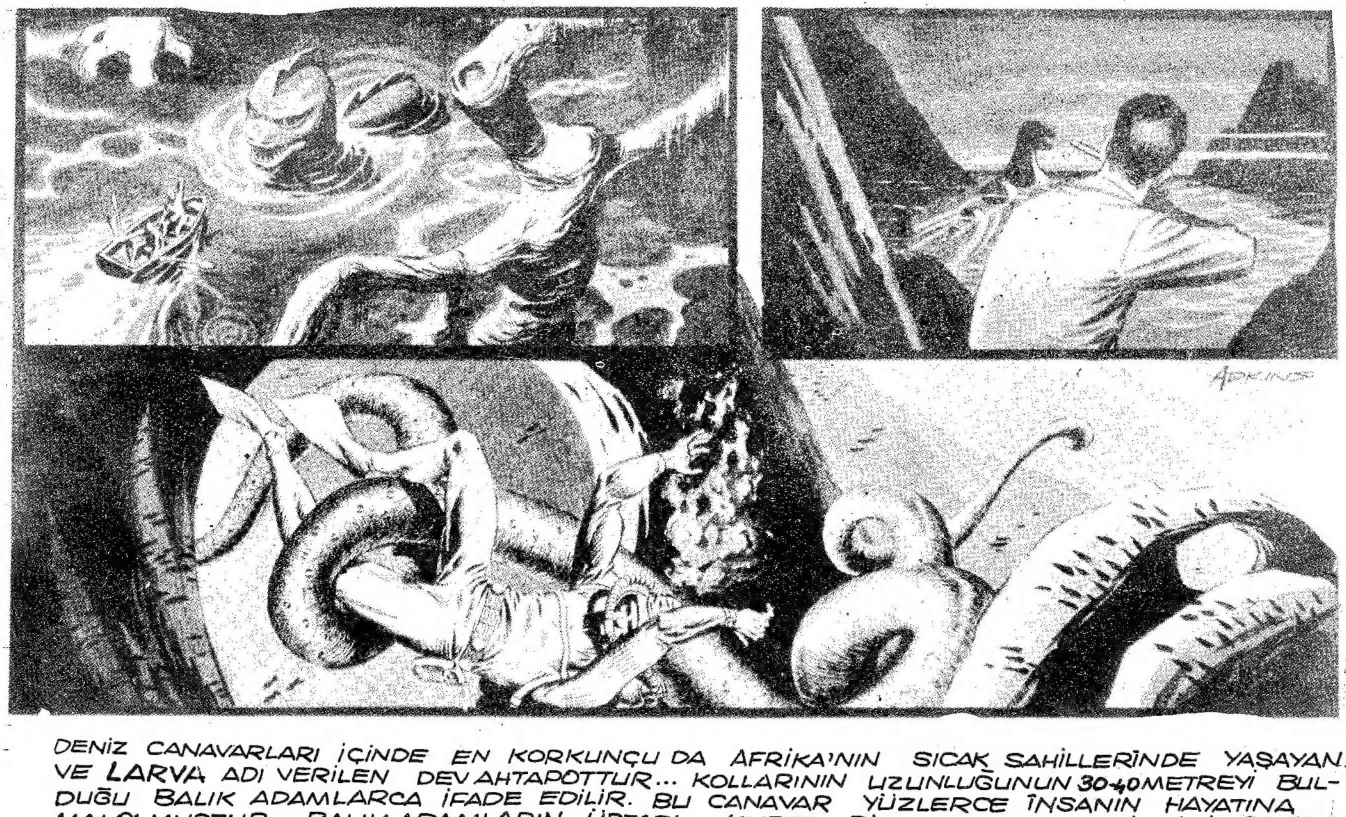

DENİZ CANAVARLARI İÇİNDE EN KORKUNÇU DA AFRİKA'NIN SICAK SAHİLLERİNDE YAŞAYAN VE **LARVA** ADI VERİLEN DEV AHTAPOTTUR... KOLLARININ UZUNLUĞUNUN **30-40** METREYİ BULDUĞU BALIK ADAMLARCA İFADE EDİLİR. BU CANAVAR YÜZLERCE İNSANIN HAYATINA MALOLMUŞTUR... BALIK ADAMLARIN ÜSTADI KUSTO BİLE LARVA'NIN FİLMİNİ ÇEKEBİLMEK İÇİN BİR HAYLİ TEHLİKEYİ GÖZE ALMIŞTI...

KORKU'NUN KORKUSUZ OKUYUCULARI, CANAVARLARDAN VAMPİRLERDEN BİRAZ UZAKLAŞIP HASTANELERİN BEYAZ ÖRTÜLERİ ALTINDA SAKLI BİR BAŞKA ALEME GİRELİM. GELİN SİZİNLE...
GAİP DÜNYALAR!
OPERATÖR ÜMİTSİZ BİR ÇABA İLE KIVRANIYORDU.. ODADA SİNİR BOZUCU BİR SESSİZLİK HAKİMDİ. SADECE HASTANIN NEFES ALIŞLARI BU SESSİZLİĞİ BOZUYORDU... FAKAT BİR MÜDDET SONRA BU SES DE KESİLDİ....
NEFES DURDU DOKTOR. NABIZ DA ATMIYOR!
BİR ADRENALİN İĞNESİ DAHA YAPIN!
ADKINS
HİÇ BİR HAREKET YOK DOKTOR!
DURUN BAKALIM! KALBE MASAJ YAPACAĞIM.

UZUN VE BİTMEK BİLMEYEN KAHREDİCİ DAKİKALAR GEÇTİ. NİHAYET DOKTOR ÇARESİZ MÜCADELEYİ BIRAKTI...
FAYDASI OLMADI.. KAYBETTİK! YARAYI KAPAYIN.. VE HASTAYI GÖTÜRÜN!
SİZ ELİNİZDEN GELENİ YAPTINIZ DOKTOR. MUKADDERATI BÖYLEYMİŞ!
ONU KURTARABİLECEĞİME O KADAR İNANIYORDUM Kİ.. SONUÇ BENİM İÇİN ACI BİR SÜRPRİZ OLDU.
BEYAZ BİR ÖRTÜ ALTINDA HAREKETSİZ BİR GÖVDE UZUN KORİDORLARDAN GEÇİRİLDİ VE MORGUN DÖRT DUVARI ARASINA BIRAKILDI...
FİNLAY, SANA YENİ BİR MİSAFİR DAHA!
BİRİ ÇIKIP ONU ARAYANA KADAR BURADA KALIR!
HADEME KAPIYI ÇARPIP ÇIKTI. MORG YİNE O KORKUNÇ SESSİZLİĞİNE BÜRUNDÜ...
İNŞALLAH ONU ARAMAKTA ACELE ETMEZLER DE.. GAZETEMİ RAHATÇA OKUYABİLİRİM.
MORG
ŞU ROMAN DA HEYECANLI YERİNDE DOĞRUSU!
MORG
AHHHH!!...

DOKTOR, SİZİ ACELE MORGDAN ÇAĞIRIYORLAR.. AMELİYAT ETTİĞİNİZ HASTA İÇİN...
BIRAKIN BENİ! BENİ BURADA HAPSETMEYE HAKKINIZ YOK. ÇIKARIN BENİ BURADAN!
HAY ALLAH! BU DA NESİ ?...
İÇERİ GİRDİKLERİNDE GÖRDÜĞÜ MANZARA İLE DOKTORUN GÖZLERİ YUVALARINDAN FIRLADI...
ÇEKİN PİS ELLERİNİZİ ÜZERİMDEN. BIRAKIN BENİ! BENİ BURADA TUTAMAZSINIZ ANLADINIZ MI?
DOKTOR.. FAKAT BU..!
EVET... AMELİYATIMDA ÖLEN ADAM.
FİNLAY'IN BAĞIRMASINA YETİŞTİK.. BU ADAM ONU KORKUDAN ÖLDÜRÜYORDU...
İNANILMAZ BİR ŞEY BU... ONU RAHAT BIRAKIN! KENDİSİYLE KONUŞMAM LÂZIM.
BİRAZ SAKİNLEŞTİN Mİ ? HER ŞEYİ... HATIRLADIĞIN HERŞEYİ BANA ANLATMANI İSTİYORUM. BU ÇOK LÂZIM!
BÜTÜN İSTEDİĞİM BİR AN ÖNCE BURADAN GİTMEM. BUNU BANA SAĞLARSANIZ İSTEDİĞİNİZİ YAPARIM.
DOKTOR BAŞIYLA KABUL ETTİĞİNİ İŞARET ETTİ. ADAM KURU VE MONOTON BİR SESLE ANLATMAĞA BAŞLADI. SES MONOTON OLMAKLA BERABER İFADE ÇOK AÇIK VE AYDINLIKTI...

BİR ARABAYA ÇARPTIM... ÇOK GEÇTİ VE YORGUNDUM. BİR AN EVVEL EVE VARABİLMEK İÇİN SON SÜRATLE GİDİYORDUM.. ARA YOLDAN BİR ARABA ÇIKIVERDİ KARŞIMA. KAZAYI ÖNLEMEK İMKÂNSIZDI...
BÜYÜK BİR GÜRÜLTÜ KOPTU. SONRA BİR KARANLIK VE SESSİZLİK KAPLADI HER YANIMI..... VE YAVAŞ YAVAŞ BİR SİS BULUTU İÇİNDE OLDUĞUMU FARKETTİM.
ÖNCE YÜRÜYORUM SANDIM BOŞLUKTA... SONRA BUNUN BOŞLUKTA MEÇHULE DOĞRU BİR NEVİ UÇMAK OLDUĞUNU ANLADIM. HAREKET ETMEK KONTROLÜM DIŞINDA BİR ŞEYDİ.
SAATLERCE, BELKİDE EBEDİYETE KADAR UZANAN SONSUZLUĞUN İÇİNDE HEDEFSİZ BİR ÇEKİLİŞLE KAYAR GİBİ İLERLİYORDUM.... VE NİHAYET BİR ŞEYE ÇARPAR GİBİ OLDUM.
AYAKLARIMIN ALTINDA KORKUNÇ YARATIKLAR BANA DOĞRU UZANIYORLARDI...

HAREKET ETMEYE ÇALIŞMAK O KADAR NAFİLEYDİ Kİ... KORKUNÇ PENÇELERİNİ VÜCUDUMA GEÇİRMİŞLERDİ...
BU KORKUNÇ VARLIKLARIN BENİ TAŞIDIKLARI YERDE YALNIZ OLMADIĞIMI FARKETTİM.
BENİM GİBİ BİNLERCE İNSAN YAVAŞ YAVAŞ... BAZANDA AKIN EDERCESİNE AYNI KAÇINILMAZ AKİBETE DOĞRU SÜRÜKLENİYORLARDI...
AZ SONRA ZEBANİLER BENİ KORKUNÇ ALEVLERE DOĞRU GÖTÜRDÜKLERİNİ ANLADIM... SICAKLIK HER TARAFIMI SARMIŞTI BİLE...

BU ALEVLERDEN KURTULMAK İÇİN TEK BİR HAREKET BİLE YAPAMIYORDUM. BU DEHSET VERİCİ DURUMU RAHATÇA İFADE EDEBİLİRİM Kİ TAM İKİ SENE DEVAM ETTİ...
EVET GARİP BİR ŞEKİLDE ÖLÇEBİLİYORDUM ZAMANIN GEÇTİĞİNİ... TAM İKİ SENE SONRAYDI. BİR KARALTININ BANA YAKLAŞTIĞINI FARKETTİM. BU BİR İNSANDI. GÖĞSÜNDE AMELİYAT YARASI OLAN BİRİ.
TIPKI BENİM GİBİ BU CEHENNEME DÜŞMÜŞTÜ.. FAKAT ONUN AĞIR AĞIR YUKARI DOĞRU ÇEKİLMEKTE, YÜKSELMEKTE OLDUĞUNU FARKETTİM. BÜTÜN GÜCÜMÜ TOPLADIM VE SON BİR HAMLEYLE ONA DOĞRU UZANDIM.
BAŞARMIŞ..ONU YAKALAMIŞTIM. YUKARI ÇIKAN KUVVET ANCAK BİR KİŞİYE YETECEK GÜÇTEYDİ.. YA O YA BEN KURTULABİLİRDİK. ONU AŞAĞI ÇEKEBİLDİM... VE BEN YUKARI DOĞRU ÇIKMAĞA BAŞLADIM.
ZEBANİLER UZUN TIRNAKLI PENÇELERİNİ ONA GEÇİRDİLER... BEN ELLERİNDEN KURTULMUŞTUM. YUKARIYA DOĞRU YÜKSELMEYE BAŞLADIM. UZAKLAŞIYORDUM ONLARDAN...
ZEBANİLERİN KIZIL BENEKLİ SURATLARI KANLI GÖZLERİ, UZAMIŞ DİŞLERİNİN HAYALİ GÖZLERİMDEN SİLİNDİKÇE BİR GARİP SOĞUK HER YANIMI KAPLIYORDU. AMA HAYATİYET TAŞIYAN BİR SOĞUKTU BU...

HASTANIN AĞIR AĞIR ANLATTIĞI TASVİRLER DOKTORU ÖYLESİNE SARMIŞTI Kİ.. ADAMIN SUSTUĞUNU NEDEN SONRA FARKETTİ...
VE SONRA KENDİNİZİ MORG DA BULDUNUZ DEĞİLMİ ?
İŞTE HER ŞEYİ ANLATTIM SİZE. HAYDİ VERİN ELBİSELERİMİ DE GİDEYİM ARTIK. TEK İSTEĞİM BU.
BU İŞ SANDIĞINIZ KADAR KOLAY DEĞİL. TIBBEN ÖLDÜNÜZ SİZ. BİR İNCELEME YAPMALIYIZ. İŞİN İLMEN AYDINLANMASI GEREKLİ ÇOK TARAFI OLMALI.!
BENİ BUNA ZORLUYAMAZSINIZ. BURADAN GİTMEK İSTİYORUM. GİTMEK İSTİYORUM.
BUNU YAPAMAZSINIZ BANA.! BIRAKIN BENİ.!
BU HİKAYEYE İNANMADINIZ HERHALDE. BELKİ ANESTEZİNİN TESİRİYLE ŞAÇMALIYOR. YA DA BİR ŞOK GEÇİRMİŞ OLMALI.!
BİLİNMEZ Kİ... VAKA ENTERESAN. ÜZERİNDE DURMALIYIM.
BU HASTA BİR AMELİYATTA ÖLMÜŞTÜ. SÖYLEDİĞİ GİBİ BİR OTOMOBİL KAZASINDA DEĞİL DOSYALARA BİR BAKALIM.
BELKİDE GEÇMİŞİNDEN KALAN BİR OLAYDI BU KAZA. ŞUURALTINDAN BİRDEN ORTAYA ÇIKIVERDİ...
DOKTOR DOSYALARI BIRAKIP TELAŞLA KORİDORA FIRLADI.
DOSYALAR ARASINDA SÖYLEDİĞİ GİBİ TAM İKİ SENE ÖNCE BİR OTOMOBİL KAZASINDA ÖLEN BİRİNİN KAYITLARINI BULDUM... VE HAYRET.!.. İSMİ DE ADAMIN DEDİĞİ İSİM.!..

DOKTORUN ZİHNİ ALTÜST OLMUŞTU. ADAMIN YANINA GİTMEK İÇİN KORİDORA GELDİĞİNDE ODANIN KAPISINI AÇMAK İÇİN UĞRAŞAN BİRİNİ GÖRDÜ...
HAYRET!... BU DA KİM OLABİLİR. YANINA KİMSE GİRMEYE-CEK DİYE EMİR VERMİŞTİM!...
HEY! BANA BAK! EMİR-LERİMİ DUYMADIN MI SEN ?
AAHHH!
KIRMIZI BENEKLİ BİR SURAT, UZUN DİŞ-LER VE KANLI BAKIŞLAR DOKTORDA ŞOK TESİRİ YAPMIŞTI... NEDEN SONRA KENDİNE GELEBİLDİ...
ALLAHIM! TARİF ETTİĞİ GİBİ BİR SURAT...
DOKTOR!.. YETİŞİN!... HASTA ÇOK KOR-KUNÇ!
ODAYA GİRDİKLERİNDE GÖRDÜKLERİ MANZARA MÜTHİŞTİ... VE HASTANEYİ BERBAT BİR KOKU KAPLAMIŞTI...
FAKAT, BU... SANKİ....
EVET, SANKİ İKİ SENE ÖNCE ÖLMÜŞ BİR ADAMIN CESEDİ!
ÖBÜR DÜNYADA BİR BAŞKASININ HAKKINA TECAVÜZ ETMENİN CEZASI BU SEVGİLİ OKUYU-CULAR....

KARANLIKLAR PRENSİ

DRAKULA

YAZAN

Bram Stoker

Jonathan Harker, Dostu Drakula'nın evinde misafir kalmağa gitmişti.Fakat kısa sürede,Kontun bütün iyi ağırlamalarına rağmen, o herşeyden uzak,Karanlık şatoda rahatsız olur. Ayrıca Kont'un garip ve korkunç görünüşünden ürkmeğe başlar.Kont'un kan emenler cinsinden olduğunu ve kendisini de bu amacını gerçekleştirmek için,şatoya hapsettiğini anlar.Bir gün şatoda vampir kadınların hücumuna uğrayınca Drakula,onun kendisine ait olduğunu söyleyerek, kadınların elinden alır Jonathan'ı. Jonathan ertesi sabah şatonun mahzenine iner ve oradaki tabutları inceler.

Çaresizlik içinde kütüphaneye döndüm.Kontu son gördüğümde eliyle beni selâmlıyordu. Gözleri korkunç bir zafer parıltısı ile kıpkırmızı bir renk almış yüzünü bir gurur ifadesi kaplamıştı. Bu ifade ancak cehennemdeki Judasın yüzünde, görülürdü.

Odama döndüm.Koridorda bir ses duydum.Eğer yanılmadıysam, bu kontun sesiydi "Hadi yerinize dönün daha vaktiniz gelmedi.Bekleyin.Sabırlı olun. Bu gece benim sıram.Yarın gece sizin.Bazı gülüşmeler oldu. Korkunç bir hırsla kapıyı açtım.Karşıma salyaları akan üç korkunç kadın çıktı. Asap bozucu bir gülümseme vardı suratlarında.İğrenç mahlûklardı.Beni görünce kaçıştılar.

Odama gelince, dizlerimin üstüne çöktüm.Allahım sonum bu kadar mı yaklaştı" Demek yarın son günümdü...Allaha yalvarmaktan başka yapacak bir tek şey yoktu elimde.

30 Haziran sabahı-Belki bu son yazdığım sayfa olacak. Şafak sökmeden biraz evvel uyandım.Sonra kendimi yere atım.Eğer ölüm gelecekse beni hazır bulmalıydı.

Birden havanın değiştiğini hissettim.Gün ağarıyordu.... Horozlar öttü.Kurtulmuştum. İnanılmaz bir şeydi bu. Korkunç bir sevinçle aşağıya koştum. Artık kaçmalıydım.Her ne pahasına olursa olsun buradan kurtulmalıydım.

Zincirleri zorladım fakat kapı açılmıyordu. defalarca ayni şeyi tekrarladım, kapıyı zorlamak hiç bir fayda vermedi biraz olsun aralanmadı bile... Bitkin düşmüştüm.Demek üstten kilitlemişti beni.

Anahtarı bulmaya azimliydim.Ne pahasına olursa olsun kontun odasını arayacaktım. Beni öldürebilirdi fakat şimdi bu ölüm en güzel seçimlerden , biriydi.Doğu penceresini aşarak kontun odasına doğru koşmaya başladım.Odada hiç kimse yoktu.Anahtarda görünürlerde , yoktu.Ortada sadece bir altın yığını vardı.Zifiri karanlık bir tünelden mezarlığa doğru koştum, şimdi aradığım canavarı nereden bulabileceğimi çok iyi biliyordum.

Tabut gene ayni yerdeydi.. Kapak kapalıydı.Fakat çivilenmemişti.Anahtarı bulmam şarttı.Kapağı kaldırdım dehşetle irkildim.Kont adeta gençleşmişti.O beyaz saçları, beyaz bıyıkları,koyu gri olmuş, yanakları dolmuş dudakları sanki daha kırmızılaşmıştı.Ve yer yer kan lekeleri vardı. Boğazı yanakları da kan içindeydi. Canavarın kanla dolu olduğu besbelliydi.Tamamiyle doymuş bir sülüğün hareketsizliğiyle, yatıyordu.Her elimi uzatışımda bir ürpertiyle geri çekiliyordum.Anahtarı bulmalıyım. Ya anahtarı bulmalıydım, ya da ölüm gelecekti bu gece.Benim vücudum da o üç canavarı ayni şekilde doyurabilirdi. Bütün vücudunu aradım,fakat anahtar yoktu.Birden durdum Konta baktım.Yüzünde öylesine alay eder bir ifade vardı ki çıldırmamak işten değildi. Bu korkunç yaratığın Londra'da dehşet salacağını,bir sürü masumun kanına gireceğini düşündükçe aklımı oynatacak bir hale geldim.Küreği olanca hızımla iğrenç yüzüne indirdim.. Yüzü yavaş yavaş bana döndü o korkunç gözler üzerime dikildi.Paralize olduğumu hissediyordum.Kürek canavarın alnına olanca hızıyla çarptıktan sonra yüzünün üstüne düştü. Hiç olmazsa gözlerini kapamıştı.

Ne yapacağımı düşünmeye başladım.Öylesine paniğe kapılmıştım ki,beynim alev alev yanıyordu.Hiç bir şey düşünecek halde değildim. Birden kulağıma şarkı söyleyen çingenelerin sesi geldi. Kontun bahsettiği insanlardı bunlar herhalde.Ayak sesleri çok yaklaşmıştı.Onlara yetişmek için olanca hızımla koşarken birdenbire kapı kapandı.Gene hapsolmuştum.Artık kaderime razı olmaktan başka hiç bir çarem, kalmamıştı.

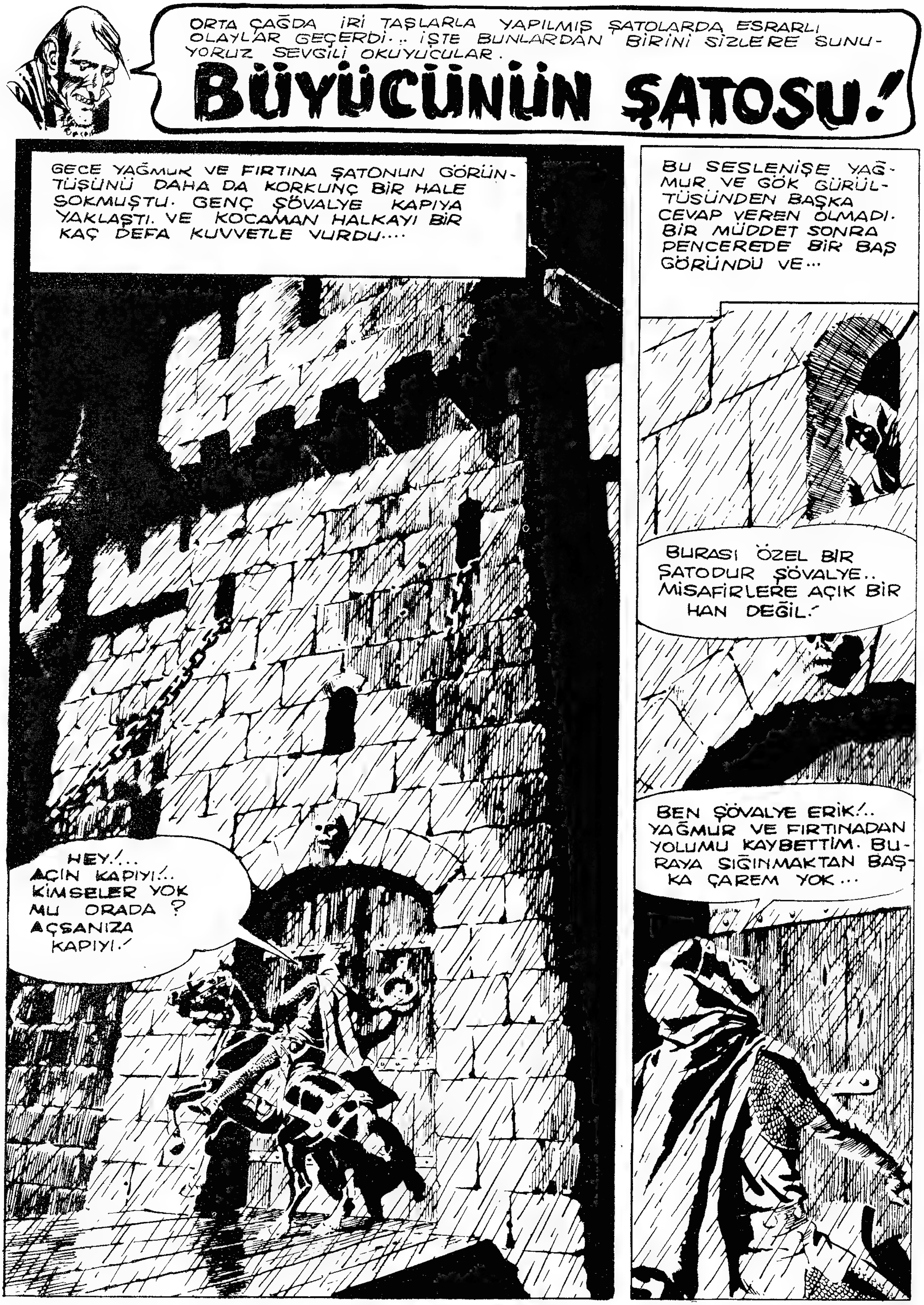
ORTA ÇAĞDA İRİ TAŞLARLA YAPILMIŞ ŞATOLARDA ESRARLI OLAYLAR GEÇERDİ.. İŞTE BUNLARDAN BİRİNİ SİZLERE SUNUYORUZ SEVGİLİ OKUYUCULAR.
BÜYÜCÜNÜN ŞATOSU!
GECE YAĞMUR VE FIRTINA ŞATONUN GÖRÜNTÜŞÜNÜ DAHA DA KORKUNÇ BİR HALE SOKMUŞTU. GENÇ ŞÖVALYE KAPIYA YAKLAŞTI. VE KOCAMAN HALKAYI BİR KAÇ DEFA KUVVETLE VURDU....
HEY!.. AÇIN KAPIYI!.. KİMSELER YOK MU ORADA ? AÇSANIZA KAPIYI!
BU SESLENİŞE YAĞMUR VE GÖK GÜRÜLTÜSÜNDEN BAŞKA CEVAP VEREN OLMADI. BİR MÜDDET SONRA PENCEREDE BİR BAŞ GÖRÜNDÜ VE...
BURASI ÖZEL BİR ŞATODUR ŞÖVALYE.. MİSAFİRLERE AÇIK BİR HAN DEĞİL!
BEN ŞÖVALYE ERİK!.. YAĞMUR VE FIRTINADAN YOLUMU KAYBETTİM. BURAYA SIĞINMAKTAN BAŞKA ÇAREM YOK...

PEKİ DEDİĞİN GİBİ OLSUN. GİR İÇERİ!
NE ACAİP YER BURASI. HER TARAF SANKİ ÖLÜM KOKUYOR. DİKKATLİ OLMALI. HER AN KILICIMI ELİMİN ALTINDA BULUNDURMALIYIM.
BENİ TAKİP ET. EFENDİM SENİ İSTİYOR.
BU ŞATONUN SAHİBİ ÇOK ESRARENGİZ BİRİ OLMALI. TERKEDİLMİŞ BİR YER GİBİ GÖRÜNÜYOR İLK BAKIŞTA..
DİKKATLİ OL DELİKANLI. BURASI ÇOK TEHLİKELİDİR.

ERİK, KAPIDAN KENDİSİNE SESLENEN GÜZEL KIZI GÖRÜNCE ONA DOĞRU İLERLEDİ.. FAKAT BİR EL OMUZUNA YAPIŞTI...
DUR ŞÖVALYE! KİMSE LEYDİ ELEN'LE KONUŞAMAZ. YASAKTIR.
KİMSE DE BANA BÖYLE DAVRANAMAZ. ANLADIN MI ?
GEÇ KALMADAN KAÇ, CANINI KURTAR DELİKANLI! BU ŞATO BÖYLE ŞEYLERLE DOLUDUR.
ERİK, HEMEN KILICINA SARILDI... AMA GÖRDÜĞÜ MANZARA KARŞISINDA DONUP KALDI...
TANRIM! ŞEYTAN İŞİ BU!
BEN KORKU NEDİR BİLMEM! ELİMDE BU KILICIM OLDUKÇA...!..
MİSAFİRPERVERLİĞİM BÖYLE Mİ KARŞILIK GÖRECEKTİ DELİKANLI ?..
BEN SİHİRBAZ MAGNUS'UM. BENİM ŞATOMDA BULUNUYORSUN. YASAKLARIMA SAYGI GÖSTERMEN LAZIM. OYSA SEN ADAMLARIMA KARŞI GELDİN... VE KIZIMLA KONUŞTUN. BUNA HAKKIN YOK!

BEN KİMSEDEN EMİR ALMAKTAN HOŞLANMAM. MANASIZ YASAKLARI DA TANIMAM.!
ONUNLA ÖNCE BEN KONUŞTUM BABA. ONUN BİR SUÇU YOK BUNDA... BU KARANLIK ŞATODA HAPİS HAYATI YAŞAMAKTAN SIKILDIM ARTIK... İKİ LAF EDECEK BİR ARKADAŞ.. İSTİ.....
KES SESİNİ ELEN! VE ÇABUK ODANA ÇEKİL!
BU ZAVALLI KIZI BURADAN KURTARMALIYIM.. ANLAŞILAN SİHİRBAZ BABASI ONU BURAYA HAPSETMİŞ. BİR ÇARE BULMALIYIM.
ŞATOMDA ASİ BİR MİSAFİR İSTEMEM. HEMEN BURADAN GİDECEKSİN DELİKANLI!
BİR MİSAFİRE BÖYLE DAVRANMANIZ YAKIŞIK ALMAZ. BANA EMREDİLMESİNDEN DE HİÇ HOŞLANMAM. KARANLIK KUVVETLERİNİZ DE BANA VIZ GELİR.
KILICINA ÇOK GÜVENİYORSUN DELİKANLI... OYSA BEN SANA KENDİLİĞİNDEN ÇEKİLİP GİTMENİ TAVSİYE EDERDİM. ADAMLARIM ŞİMDİ SANA DERSİNİ VERECEKLER. ÇOK PİŞMAN OLACAKSIN!
TUTUN ŞU KÜSTAHI!

İHBAR EDEN KALP

EDGAR POE'dan

Çeviren:

MEHRİZAT POYRAZ NİRON

Hikâye

Ben çok sinirli bir kişi - yim. Hem de son derece kor - kunç bir şekilde sinirliyim. Ama, hayır..beni çılgının biri sanmayın .Ben her zaman sinirliydim.Bu bende bir hastalık şiddetindedir.Okumayı çok severim.Yaşamak ve ölmek üstüne, cennet, cehennem üstüne çok şeyler okudum ve dinledim. Bu durumda nasıl çılgın,nasıl manyak diyebilirsiniz bana.

Size başımdan geçenleri olduğu gibi anlatabilirim..O şeyin nasıl olup da düşüncelerime girdiğini size anlatmak öyle güç ki...Fakat bu beni gece ve gündüz rahatsız ediyor. Anlatmadan duramayacağımı ve birisine işi açıklamazsam o zaman gerçekten çıldırabileceğimi sanıyorum.

Ben de hiç bir merak ve tutku yoktu...İhtiyar adamı da seviyordum üstelik.Bana hiç bir kötülüğü olmamıştı. Varlığından sıkılmıyordum da. Galiba gözüydü beni tek rahatsız eden yanı..Evet...hepsi bu.. Gözünün biri anormal derecede iri ve garip ışıltılar saçan donuk mavi renkteydi.Ne zaman bu göz üzerime çevrilse kanım iliklerimde donar kalırdı. O kadarki nihayet ihtiyarı ortadan kaldırmayı,beni devamlı ürküten o akbaba korkunluğundaki gözünden tek kurtuluş yolu olarak seçtim ve bunu yavaş yavaş kafama yerleştirdim.Yoksa bu göz bir gün beni gerçekten çıldırtabilir,korku krizlerinden kendimi alamayacak derecede garip hastalıklara tutulabilirdim.Tabii ben ne düşündüğünüzü çok iyi biliyorum..

Bana halâ deli gözüyle bakıyorsunuz.Oysa deliler hiç bir şey bilmezler.Siz beni görseydiniz.Bir dinleseydiniz beni. Derin kültürümle nasıl bulunmaz bir cevher olduğumu anlardınız...Ama neyse şimdi işe nasıl titizlikle başladığımı size anlatayım da dinleyin. Hangi deli böylesine ince düşünerek,dikkat ederek plân kurabilir...Nerde o zekâ.

Ihtiyar beni hiç sevmemişti.Daha doğrusu o tek gözünün benden hiç bir zaman hoşlanmadığını çok iyi anlamıştım.Her gece...onu ortadan kaldırmayı kafama koyduktan sonra,her gece usulca odasını dinler oldum...Uykuya dalmasını bekliyor ve sonra yavaşça kapısının mandalını çevirerek. ama nasıl yavaş hareket ediyordum bir görseniz.. Kapıyı açıyor,başımı hafifçe yandan içeri uzatarak tatlı düşlerinde yaşayan ihtiyarı seyrediyordum.Gürültü edip de onu uykusundan uyandırmadığıma bir seviniyordum ki...Belki bir saat sürüyordu bu iş.. Kapıyı açarak gürültü etmeden başımı içeri uzatıp uyuduğunu anlamam için,ağır hareket etmem gerekiyordu.Bir çılgın hiç bu derece düşünceli ve kibar hareket edebilir miydi?

Bu deneylerim tam yedi gece sürdü aralıksız olarak.. Her kezinde de gözünü kapalı buluyordum.Fakat gene de onu öldürmek için kendimi tam anlamiyle hazırlıklı göremediğim , için harekete geçemiyordum.Belki de ihtiyara karşı nefretim, olmadığı içindi bekleyişim.... Çünkü ben sadece gözüne düşmandım.O donuk mavi, anormal derecede iri ve bakışıyla karşısındakinin kalbini durdurabilecek güçte görünen gözüne.

Ve her sabah gayet rahatça odasına giriyor,onunla çekinmeden konuşuyor,her konuda sohbet ediyor,kibarca geceyi nasıl geçirdiğini sormayı da unutmuyordum.Ya her gece yarısı kendisini gözetlediğimi farkettiğini bana söyleseydi ne , yapardım.O da kibarlık ediyor, bana hiç bir şey söylemiyordu. Ya da gerçekten olanların farkında değildi.

Sekizinci gece tümünden de büyük bir titizlik ve ustalıkla açtım kapıyı.İçerdeki saatin tik,taklarından başka ses duyulmuyordu ortalıkta.Kendimi ilk kez bunca güçlü bulduğumu duyuyor ve seviniyordum.O orada yatağında rahatça uyuyor ve benim gizli düşüncelerimden yaptıklarımdan habersiz, düş görüyordum.Bu aklıma gelince hafifçe güldüm. Belki de bunu duydu ve biraz yerinde kıpırdandı.Tabii şimdi siz benim hemen oradan kaçtığımı düşünürsünüz değil mi? Hayır Her yer öyle kapkaranlıktı ki, ihtiyar değil beni,kendini bile göremezdi bu durumda.

Başımı son bir hamleyle

iyice içeri uzatarak girdim ve kapının sürmesini takıverdim.. Bu katı sese ihtiyar uyanıverdi hemen..Yatağında doğrularak bağırdı.

-Kim var orada?Ben taş kesildim olduğum yerde ve hiç bir şey demedim.Belki bir saatten fazla en küçük bir hareketten bile sakınarak yeniden uykuya dalmasını bekledim.O da aksi gibi uyumadı,hep ortalığı dinledi durdu.

Korkulu soluklarınıduyuyordum.Demek ki çok fena kuşkulanmıştı.Fakat işte nihayet rahat soluk almağa başladı. Gene uykusuna daldı.Uykuda bile dehşet içinde kıvranıyor olmalı.Ama bu dehşet o bildiğimiz dehşetlere hiç benzemiyor. Ona acıyorum.Çünkü özel hayatında bile yaşaması tedirgin, bir ihtiyarcıktı.Onu dinlediğim, gözlediğim her gece vüreğinin uykuda bile rahat etmediğini üzülerek anlamıştım. Devamlı korku içindeydi o da. Kimbilir neler sezinliyordu.Ama ne yapalım..Öyle bir göze, sahip olmasaydı.Herkes uykuda şimdi.Kalbinin atışlarını duyuyorum.Onun ilk duyduğu o küçük gürültüden ve kıpırdanmasından sonra bir daha uyuyamıyacağını anlıyorum, ihtiyarcık bir sebep bulamıyordur herhalde."Belki de rüzgârdır" diye düşünüyordur.Bunlarla kendini korkmamağa çabalıyordur, ama boşuna...Korkuyor.. Çok korkuyor...Boşuna korkuyor... Çünkü ölüm geldi... başucunda bir kapkara gölge halinde duruyor şimdi.Birazdan kurbanının üzerine atılacak.

Ben bekliyorum,ama nasıl büyük bir sabırla bekliyorum, bilemezsiniz.Gözü açık. Karanlıkta daha da keskin bakıyor. Öyle iri öyle donuk mavi ki. Kemiklerim,kanım dondu. Ama ben bu gözün ihtiyara, sevdiğim zavallı bir adama ait olduğunu düşünmüyorum artık. Bir ses dolduruyor odayı.Saat tik takları gibi düzenli çalışan, bir şeyin ürkütücü sesi. Ben bu sesi tanıyorum,hem de çok iyi tanıyorum.Bu ses ihtiyarın korkan kalbının atışlarından geliyor.Sanki savaş tam tamları gibi durmaksızın çınlıyor kulaklarımda. Gittikçe artıyor kalbinin vuruşları,sıklaşıyor ve gittikçe daha yüksek ses çıkarıyor.

Ben beklemeğe devam ediyorum gözüne bakarak.Kalbi vuruyor,vuruyor...Neredeyse çatlayacak vurmaktan.Beni iyi dinliyorsunuz değil mi? Ee.. ben size baştan söylemiştim korkunç derecede sinirli olduğumu.

Gecenin tam göbeğindeyiz.. En ufak yabancı bir ses beni bile ürkütebilir.Önce biraz dinleniyorum.Kendime geldim, cesaretimi takındım ve artık herşeyi göze aldım. İhtiyarın sonu gelmişti.Zevk içinde homurdanarak kurbanımın üzerine, atıldım ve bir anda boğazına , sarıldım.Sadece küçük bir çığlık atabildi,o kadar.Bir iki dakika sonra kalbinin o korkunç atışları da dinmişti. Sesini kimseler duyamazdı. Hiç üzülmeden artık işini bitirmiş olduğum ihtiyara bakıyorum Bedenini ve kalbini bir daha yokluyorum.Öldü ihtiyarcık.Her yanı buz,kaskatı kesildi.Artık tek gözüyle beni rahatsız edemeyecek.

Bana halâ çılgın ya da manyak diyorsanız,cesedi ortadan kaldırmak için neler yaptığımı okuduğunuz zaman,yanıldığınızı anlayacaksınız. Gece

HİTCHCOCK un seçtikleri

erliyordu.Ben sessizce çaşmağa başlamıştım. İlkin aşını kestim adamın,sonra kolrını ve en sonra da ayaklarını. Sonra yer parkesinden bir kaç bölüm çıkartarak adamın kesik cesedini içine bir güzel, titizlikle gömüverdim.Ve..sanki bir parkeci gibi de düzgünce yeniden kapatıverdim,döşemeyi.Hiç bir iz kalmamıştı geriye.Bir tek kan lekesi bile yoktu yıkayacak,temizleyecek..

Bir kova ile herşeyi halledivereceketim.Her şey bittiği zaman 4 ü vuruyordu.O anda aşağıdaki sokak kapısı da vuruldu. Rahat bir yürekle inip açtım. Korkacak bir şeyim yoktu ki.Üç adam içeri girerek polis olduklarını ve yandakilerin bir çığlık duyarak kendilerine telefon ettiklerini,onlar da bir şey var mı diye sormağa geldiklerini, anlattılar.Gülerek kendilerine korkulu bir düşten uyandığımda çığlığı benim attığımı söyle8 dim.Nezaketlerine teşekkür olarak da içeri buyur ettim.Aramalarını söyledim eğer kuşkuları vardıysa..İhtiyarın da yolculuğa çıktığını eklemeği unutmadım tabii. Polisleri onun odasına alarak, yorulduklarını,dinlenmelerini söyledim.Sevinç içinde bende tam cesedin üstüne çekiverdim sandalyemi ve konuşmağa başladık.

Adamlar herşeyi yerliyerinde ve düzen içinde görünce hiç bir şeyden kuşkulanmadılar. Şurdan burdan konuştuk.Güldük. Epeyi vakit geçti.Artık gitmelerini temenni ediyordum içimden.Fazla oturmuşlardı.Sanki neden kalkıp gitmiyorlardı.Apansız kulaklarım uğuldamağa basladı.Garip bir ses beynime doluyordu.. Kulaklarımı tırmalayan bu sesi onlara duyurmamak için yüksek sesle konuştum.Sandalyemi gıcırtıyla oynattım.Hayır, geçmiyordu ses..Devamlı çınlıyordu.En sonundasesin nereden geldiğini anladım.Sesi tanıyabilmiştim.Sapsarı kesilerek sesimi daha yüksekten ayarladım. Ama hayret,polisler öldürdüğüm ihtiyarcığın bir saat gibi muntazaman çalışan kalp atışlarını duymuyorlardı. Ben gitgide artan bu sesle çıldıracaktım nerdeyse..Kalktım, gürültü ve hırsla burnumu suldim.Ses durmadan yükseliyor ve adamlar ne sesi duyuyorlar, ne de çekip gidiyorlar... Ne yapacağımı bilemiyorum. Odada bir aşağı,bir yukarı dolaşmağa basladım. Onlar aralarında hararetle halâ konuşuyorlardı.. Tanrım..Neden gitmiyorlar? Daha ne var oturacak sanki? Odada oyalanıyor gibi yaparak sandalyeyle,diğer bütün gürültü çıkaracak cinsten eşyalarla oynuyorum...Boşuna.. Ses yükseliyor,yükseliyor. Parkeden adamın kalp atışları duyuluyor.Neredeyse yer de çatlayacak,ben de şiddetinden.Adamların umurunda değil.Bana bakmıyorlar bile.Tanrım.Ses durmadan yükseliyor,daha kuvvetli çıkıyor ve adamlar durmadan konuşup,gülüşerek eğlenmelerini sürdürüyorlar.Yok,hayır,olamaz. Onlar herşeyi önceden biliyordular...Şimdi sesi de duyuyorlar ama,bana hiç belli etmiyorlar...Benimle eğleniyor onlar.Benim halime bakarak gülüyorlar.Evet herşeyi biliyorlar.Anlamışlar...Ama ne önemi var. Bilsinler herhalde bu işkenceyi çekmekten daha hayırlı olacaktır bilmeleri. Dayanamıyorum...Dinleyin,duyuyor musunuz? Ses şimdi daha yüksek, çok daha yüksek çıkıyor. Durmadan...

-Alçaklar diye bağırmaya başlıyorum en sonunda.

-Boşuna vakit kaybetmeyin, daha fazla...Evet...Ben yaptım o işi.İhtiyarı ben öldürdüm. İşte şu ellerim boğdu ve kesti onu.Kaldırın şu parkeleri. İşte orada yatıyor.Orada yatıyor ve hırslı kalbinin atışları halâ durmadı...Vuruyor...

İNSAN AVI
MEKSİKA KÖRFEZİ İRİLİ UFAKLI ADALARLA DOLUDUR. BİR GÜN BATAN BİR GEMİDEN KURTULAN KAZAZADE YÜZEREK BU ADALARDAN BİRİNE ÇIKAR.
GECE KAYALARA BİNDİRDİK. OYSA BİR FENER FALAN OLMALIYDI HARİTAYA GÖRE.. SİZ KİMSİNİZ ?
BEN ROŞA!.. ESKİ BİR AVCIYIM. VE BU ADANIN SAHİBİYİM. YARALI DEĞİLSİN YA ?..
KESİF BİR ORMANLA KAPLI ADADA BİR HAYLİ YÜRÜDÜLER...
İŞTE EVİM. BURADA OTURURUM.
İÇERİ SALONA GEÇELİM!
BUNLAR DA AV KOLEKSİYONUMDAN!
FA.. FAKAT... İNSAN BUNLAR.

TABİİ İNSAN... NEDEN ŞAŞTIN? AVLARIN EN MÜKEMMELİ İNSAN AVIDIR.!
AMA BUNA AV DEĞİL CİNAYET DERLER. İNSANLIĞA YAKIŞMAZ BU İŞ.!...
BİZDEN ZAYIF HAYVANLARI AVLAMAK MI İNSANCA OLANI ?..
ŞİMDİ ANLIYORUM... BU CİVARDA KAYBOLAN BALIKÇILARIN AKİBETİNİ... KAYALIKLARDAKİ FENERİ SÖNDÜRÜP TUZAĞA DÜŞÜRÜYOR SONRA DA....
KAFAN İYİ ... HER TÜRLÜ AV YAPTIM. ... BENİ TATMİN ETMİYORDU. EN ... HAYVANLAR BİLE ZEKÂDAN ... ZAVALLI İDİLER ... İNSAN...
...ZEKÂLI OLAN TEK HAYVAN... HEYECAN... İLKEL SİLÂHLAR KULLANIYORDUM. ARTIK ... SİLÂH KULLANMIYORUM. BİR TAKIM NEBAT ... FAYDALANARAK KENDİME ... YAPIP GÜCÜMÜ ARTTIRIYORUM... VE ... AVIMIN PEŞİNE ... ELLERİMLE...
ONU PARÇALIYORSUNUZ DEĞİL Mİ? KORKUNÇ BİR ŞEY BU.!
HAH! HAH!.. ZEKÂNI BEĞENDİM. İYİ AV OLACAKSIN.
HAYDİ SANA BİR SAAT MÜHLET... ORMANA DALABİLİRSİN... SONRA BEN PEŞİNE DÜŞECEĞİM.
KENDİME YAPACAĞIM DOPİNGİN TESİRİ SABAHA KADAR GEÇER VE MÜSAVİ KUVVETTE OLURUZ. O ZAMANA KADAR ELİME GEÇMEZSEN KURTULURSUN.
Devamı gelecek sayıda

ÖZET

HURKLOS YAŞADIĞI KASABADA HERKES TARAFINDAN HAKARET GÖREN, İTİP KAKILAN ZAVALLI BİR ÇİNGENEDİR. YİNE KÖYLÜLERİN KENDİSİNİ KOVALADIĞI BİR GÜN, ESRARENGİZ ÇALIŞMALARIYLE ÜN SALMIŞ BİR DOKTORUN EVİNE SIĞINIR.. DOKTOR HURLOS'A GETİRTTİĞİ İNSAN VÜCUDU PARÇALARI İLE YENİ BİR GÖVDE YAPAR. HURKLOS YENİ DEV YAPISIYLE KÖYLÜLERE SALDIRIR... VE İNTİKAMINI ALIR...

GEÇEN SAYIDAN DEVAM.

PARÇA PARÇA

GECE MÜCADELEDEN YORGUN BACAKLARINIZ SİZİ KASABANIN MEZARLIĞINA SÜRÜKLER. BEYNİNİZİN GÖVDENİZE SÖZ GEÇİREMEDİĞİNİ FARKEDERSİNİZ... BİR AN... MEZAR TAŞLARINDA PARÇALARINI ALDIĞINIZ İNSANLARIN İSİMLERİNİ GÖRÜNCE KORKUYA KAPILIR KAÇMAK İSTERSİNİZ. AMA KASKATI KESİLMİŞSİNİZDİR. KIMILDIYAMAZSINIZ BİLE...

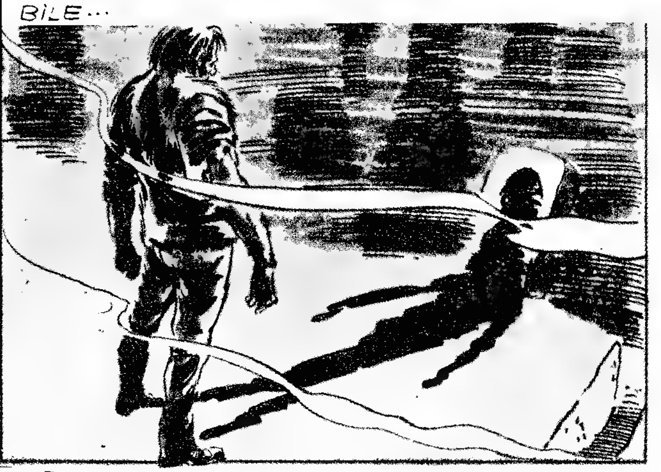

YAVAŞ YAVAŞ ÇEVRENİZDEKİ TOPRAĞIN KIMILDADIĞINI FARKEDERSİNİZ. MEZARLARDAN KORKUNÇ HAYALETLER ÇIKAR VE ETRAFINIZI ÇEVİRİRLER. PARÇALARINI ALDIĞINIZ GÖVDELER GARİP ARZULARI İLE SİZE DOĞRU UZANMAKTADIRLAR. İŞTE ELLERİNİ ALDIĞINIZ ADAM... İŞTE BACAKLARINI TAŞIDIĞINIZ ADAM..VE DİĞERLERİ... KORKU KAFANIZIN İÇİNİ KAPLAMIŞTIR...

AMA GÖVDENİZ... SİZİN OLMAYAN GÖVDENİZ BU KORKUYA KATILMAMAKTADIR.. SİZE YABANCIDIR HER UZVUNUZ ARTIK. HİÇ BİR YERİNİZİ KIMILDATAMIYORSANIZ HİÇ BİR YERİNİZ KONTROLUNUZDA DEĞİLDİR.. ELİNİZ BİLE...

ELİNİZ DEHŞETLE GÖRÜRSÜNÜZKİ.. SİZDEN KOPMAKTADIR...

NEYDİ O ÇIĞLIK ?.. BİR HAYVANIN SESİNE BENZİYOR.
BİR CANAVAR DA OLABİLİR. DİKKATLİ OLALIM. FAZLA UZAĞA GİDEMEZ. ŞİMDİ GÖRÜRÜZ... BU TARAFTAN.
MEZARLAR TAZE DEŞİLMİŞ GİBİ KAN LEKELERİ DE VAR.
BURADADA AYNI LEKELER.. KAN İZLERİ BİR NOKTAYA DOĞRU TOPLANIYOR ZANNEDERSEM.
İŞTE... BİR İNSAN PARÇASI.. CANAVAR MI PARÇALAMIŞ ACABA ? HERHALDE CİVARDA OLMALI!
ALLAHIM!.. BU HURKLOS'UN BAŞI!
FAKAT... GÖVDESİ... GÖVDESİ NEREDE BUNUN ?
HİÇ BİLMESEK BELKİ DAHA İYİ OLUR. GİDELİM BURADAN!
HURKLOS'UN VÜCUDUNUN PARÇALARI BÖYLECE HAKİKİ SAHİPLERİNCE GERİ ALINMIŞ OLDU. VE ONA SADECE GERÇEK SAHİBİ OLDUĞU KAFASI KALDI. AMA BU KAFA YILLARIN BİRİKMİŞ IZDIRAPLARININ ÖCÜNÜ ALMIŞ OLMAKTAN BELKİ DE MUTLUDUR ŞİMDİ...

BEN BİR VAMPİRİM

yazan: MAURICE LIMAT
çeviren: MEHRİZAT POYRAZ

KORKU ve DEHŞET ROMANI

ÖZET

Mimar Leşen, arkadaş olduğu dedektif Teddy Verano ile bir plân kurarak, kendisine kanını verip, ortadan kaybolan esrarengiz kadını tuzağa düşürmek amacındadır. Verano, Leşen'in yüzücü yeğeni Bernar ile resimlerini gazetelerde yayınlatarak suçlunun, kurbanına yaklaşmasını bekler. Meçhul kadın bir gün nihayet Bernar'ı arar ve amcası ile görüşmek istediğini söyler. Leşen kadınla buluşmak, istemez. Bernar büyüsüne kapıldığı kadınla kendisi buluşmak, üzere çıkar. Tam vampir kadının Bernar'a hücum edeceği sıra, amcası ve arkadaşı yetişirler.

O gümüş rengi raçlarıyla nerede olsa hemen seçilirdi.. Mavi türkuaz rengi bir elbise giymişti. Ona uygun çanta ve pabuçları vardı. Son derece şıktı. Birçok erkek başları ve bakışları ona çevrildi. Delice isteklerle hep ona bakıyorlardı. Kadınlar da kimisi hayranlıkla, kimisi kıskançlık hiddetiyle onu seyrettiler bir süre.

Bernar hoş geldiniz bile diyemeden ona öyleçe baka kaldı ayakta... Marika onu çoktan büyülemişti gözleriyle. Bernar bir bakışla geçen olayları, Teddy'nin emirlerini ve İsabelle'in gözleri önünde, ıssız yatağında hıçkırarak bekleyen zavallı amcasını hemen unutuverdi.

ÇILGINCA BİR İŞ.., O şimdi sadece yanındaki kadını düşünüyordu. Bu çok güzel, dış görünüşle kendisini çeken, isteten kadını. Yabancı erkeklerin kendisini kıskandıklarını çok iyi biliyordu Marika yanına oturunca. O anda gerçek kişiliğine, plâjlarda herkesi hayranlıktan, kıskançlıktan çatlatan şampiyon adayı tavırlarına dönüverdi.

Söze nasıl başlayacağını bilemiyordu. İki wiski, kıvılcımlarını saçarak masalarına kondu.

Herşey Marika içindi. Onun varlığı, güzelliği, sesi... Marika' nın, garipsi bakışları daha da yabancı bir havaya büründüler.

"Bernar, ben iyi değilim, acı çekiyorum."

"Acı çekmenize tahammül edemem. Ne var, ne oldu?"

"Aramızda bir anlaşmazlık var Bernar."

"Size yemin ederim ki..."

"Neyse, boş verelim bunlara... Ben size hakkımda neler anlatmış olduklarını biliyorum. Amcanız benden nefret eder... ve yanındaki o kadın bile (evet, herşeyi biliyorum) benim varlığımdan rahatsız olur."

"Marika, inanın bana, benim onlarla hiç bir ilgim yok."

Genç adam keskin, ışıltılı gözleriyle bakıyordu.

"Fakat bana söylenilenlere bakılırsa... Jean Louis çılgının biri olmalı, başka bir şey değil."

"Evet, evet (diyerek atıldı Bernar.) Galiba siz haklısınız bu konuda."

"Geçen akşam... Ah! bütün bunların sözünü bile etmek istemiyorum Çok korkmuştum. Belki size çok saçma gelebilir ama, kaçmaktan başka çarem yoktu. Nihayet ben de bir kadınım Bernar. Siz de erkeksiniz. Genç, kabiliyetli ve sportmen bir insansınız."

"Marika... Marika... size yardım edeceğim... Sizi onlardan, herşeyden koruyacağım."

Böyle başlayarak, kendilerine yepyeni bir dünya kurdular. Düşler gibi güzel plânlar kurdular. Kadının hakkı vardı. Bernar'a anlatılanlar hep uydurma şeylerdi. Verano da, İsabelle gibi, Jean Louis'nin çılgınlıklarına ortak olmuştu. Hiçbiri gerçeği ve ne yaptıklarını bilmiyordu.

Genç adam karşısındaki güzel kadından başka hiç bir şey hatırlamaz oldu. Ve işte birdenbire, bir kaç gün önce, Marika'yı çırılçıplak görmüş olduğunu ve onun deniz dalgalariyla karışarak, bir su perisi gibi kendisine yaklaştığı anı hatırladı. Şahane ay ışığı altında kadın daha bir şahane görünüşteydi o gece.

Bütün kanı, olanca ateşiyle başına vurdu. Her yanından garip duygular saçılıyor, içi tutuşuyordu. Wiski boğazını ıslatacağına daha çok kurutmuştu.

Bernar önüne geçilmez bir istekle kıvranıyordu.

İSTEK....

O gecenin çılgın anısı bedenini, yüreğini dağlıyor, içini kemiriyor,. çılgınlıklara itiyordu. Marika, karşısında bir istek krizi geçiren genç, içi sevinçten titreyerek, kımıldamadan bakıyordu. Bernar kıvamı gelmek üzereydi.

Onun aşk nöbetini acaba Marika-nın arzu dolu, kıpkırmızı dudakları giderebilir miydi?

"Bernar... hep burada mı kalacağız?"

"Nereye isterseniz gidelim Marika...."

"Hava öyle güzel ki bu akşam Arabamı da getirmiştim hem."

Bernar kendi arabasını aklına bile getiremedi.

Fakat aklının en tenha köşeceğinde, ufacık bir şey onu kendine getirebildi.

"Ben... beni merak ederler. Telefon etmeliyim"

"Amcanıza mı? (Sordu Marika, garip bir sesle).

"Evet, ona. Sonra da.."

"O dedektife mi? Eh iyi, çağırın onları galiba buluşacağımızı biliyorlar, yanılıyor muyum yoksa?"

Bernar kıpkırmızı kesildi. Marika'nın bakışı onu ta can evinden vururcasına keskindi. Ama çabucak tatlılaştırdı.

"Telefon ediniz. Bernar... Onlara deyiniz ki..."

"Onlara sizi beklediğimi, fakat gelmediğinizi söyleyeceğim."

Marika'nın solgun, fakat ustaca boyanmış yüzü, bu safça kurnazlığın önünde minnettarlıkla aydınlandı. Ne kadar mutlu kılmıştı bu cevap onu.

"Gidiniz Bernar, sizi beklerim, burada."

Genç adam kalktı, telefona gitti. Cevap veren İsabelle'di. Evet, Verano da oradaydı. Jean Louis'nin başucunda oturmuş bekliyordu. Bernar yalan söylemeyi beceremeyeceğini anlamıştı. Çabucak konuştu. Randevuya Marika'nın gelmediğini ve arkadaşlarıyla bowlingte olduğunu iki cümlecikle anlatıverdi. Biraz oyun oynayacağını ekledi.

Öyle çabuk bitirdi ki konuşmasını, İsabelle Verano'nun onunla konuşmak istediğini söylemeden telefonu, kapalı buldu. Geri döndüğünde Marika hesabı ödemiş bulunuyordu. Çıktılar. Ne Bernar kadının koluna girmeye cesaret edebildi, ne de kadın bu konuda herhangi bir şey söyledi.

Devamı gelecek sayıda

ÖZET

İTALYANIN KÜÇÜK BİR ŞEHRİNDE YAŞAYAN SOYLU VENETO AİLESİ, ASIRLAR ÖNCE KALBİNE KAZIK ÇAKARAK ÖLDÜRDÜKLERİ BİR VAMPİR TARAFINDAN LANETLENMİŞTİR. BUNUN İÇİN ÖLÜM AİLENİN HER FERDİNE BENZER ŞEKİLLERDE GELMEKTEDİR. HER VENETO ÖNCE BİR KOMAYA GİRER VE SONRA BU LÂNET EFSANESİNE GÖRE VAMPİR OLARAK UYANACAĞI İÇİN DE KASABALILAR TARAFINDAN KALPLERİNE KAZIK ÇAKILARAK ÖLDÜRÜLÜRLER. KASABAYA YENİ GELEN HEKİM POL, VENETOLARIN KIZI İLE SEVİŞMEKTEDİR.. FAKAT MUKADDER AKİBET TERESA'YA DA GELİR ÇATAR...

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

VAMPİRİN LÂNETİ

ÖLÜNÜN BAŞINDAKİ MUM IŞIĞI MONOTON ŞEKİLLERDE DUVARLARDA DANSEDİYORDU... BU ÖLÜNÜN SESSİZLİĞİ BAŞLIBAŞINA KORKUNÇ BİR GÜRÜLTÜYDÜ... DR. GORDON'UN BAŞI UYKUYLA ÖNÜNE DÜŞMEĞE BAŞLADI
BİRDEN ÇIKAN BİR RÜZGÂR, MUMU SÖNDÜRDÜ. ETRAF ŞİMDİ ZİFİRİ KARANLIĞA BÜRÜNMÜŞTÜ. HİÇ SES ÇIKMIYORDU
VE BU KORKUNÇ KARANLIK UÇURUMUNDA BİR TAKIM ŞEYLER HAREKET ETMEYE BAŞLADI...
UNNNNNHHHHH!..
BİRİSİ VAR ORADA! BİRİ GELİYOR.
TERESA MI ACABA? TERESA SEN MİSİN?
TERESA!..
GORDON ÇILGIN GİBİ YERİNDEN FIRLADI VE TERESA'NIN BULUNDUĞU KARANLIK ODAYA DALDI...
GORDON KARANLIKLAR İÇİNDE KOŞARKEN KORKUNÇ BİR KARALTI GORDON'UN BOĞAZINA PENÇELERİNİ GEÇİRDİ...

ÇELİK PARMAKLAR GORDON'UN BOĞAZINA GEÇERKEN BU KORKUNÇ KARANLIKTA ALEV ALEV PARILDAYAN İKİ GÖZ DEHŞET SAÇIYORDU. GÖLGE YAVAŞ YAVAŞ GİTTİKÇE BÜYÜYEN BİR DEHŞETLE GORDON'A YAKLAŞTI..
SEZAR SEN... SEN VAMPİRSİN DEMEK!
BEN HERZAMAN BİR VAMPİRDİM SENYOR! HALK VENETO LÂNETİYLE O KADAR MEŞGULDÜ Kİ BENDEN ŞÜPHELENMEYE VAKİT BİLE BULAMADILAR. TAA. SEN BURNUNU SOKANA KADAR, HİÇ KİMSENİN BU İŞİN NEDENİNİ BULMAK AKLINA GELMEDİ...
UĞURSUZ PENÇELERİNİ GORDON'UN BOYNUNA GEÇİRMİŞTİ... KORKUNÇ VE AMANSIZ BİR MÜCADELE BAŞLAMIŞTI.. GORDON'UN ELİ YANINA DÜŞTÜ. TAM O SIRADA ELİNE TAHTA CİSİM GELDİ...
TAHTA KAZIK! BİRAZ EVVEL DÜŞÜRMÜŞ OLMALILAR.....
AAAAAHHH!!!
CHUK
SEZAR YERE YUVARLANDI VE YAVAŞ YAVAŞ YOK OLMAYA BAŞLADI... BU SIRADA KARANLIKLARIN İÇİNDEN BAŞKA BİRİ ÇIKTI...
NE YAPIYORSUN PAUL? NE OLDU?
SEN... SEN YAŞIYOR MUSUN TERESA? İŞTE VENETO LÂNETİNİN RİVAYET OLDUĞUNUN DELİLİ. SEN VAMPİR DEĞİLSİN SEVGİLİM!
PEKİ PAUL, BİZ VENETOLAR VAMPİR DEĞİLSEK CİNAYETLERİ KİM İŞLİYORDU...
SİZLERİN AİLEDEN GELEN BİR HASTALIĞINIZ VARDI. SADECE... SEZAR, ESKİ BİR LÂNETİN ŞÜPHESİNİ SİZİN ÜZERİNİZDE TUTARAK CANAVARLIĞINI YÜRÜTÜYORDU...

- ÇIKAN KISMIN ÖZETİ -
İKİ BALIKÇI, KARAYA OTURMUŞ BİR GEMİ BULURLAR. TERKEDİLMİŞ GEMİDE İSKELETLERLE KARŞILAŞIRLAR. VE GEMİ SEYİR DEFTERİNDEN OLANLARI OKURLAR.
İSKELETLER GEMİSİ
SANCAK TARAFINDAKİ BÜTÜN DELİKLERİ EMNİYETE ALDIKTAN SONRA KÖPRÜYE GELEREK HEYECANLA KAPTANI BEKLEMEYE BAŞLADIM.. SİLÂH SESLERİ, KAPTANIN İSKELE TARAFINDAKİ BÜTÜN KAPILARI KAPAMAYI BAŞARAMAMIŞ OLDUĞUNU ANLATTI„
KA-POW! POW! POW!
ÇIĞLIKLARIN ARKASI KESİLMİŞTİ.. FAKAT İYİCE YÜKSELEN ÜNEŞİN ALTINDA PARILDAYAN GÜVERTEDE İNSANA BENZER BİR ŞEY BELİRDİ.. HER TARAFI KIPIRDANAN BİR KARALTIYLA SARILMIŞTI.. BİRDEN CANHIRAŞ BİR FERYAT GELDİ O KARALTIDAN... KAPTANIN SESİYDİ BU
GNYAHHHHHHH!
DUVARA ASILI TÜFEĞİ ALDIM.. GÖRDÜĞÜM MANZARA YAPMAM GEREKEN ŞEYİN NE OLDUĞUNU ANLATMIŞTI BANA...
YERLİLER.. YERLİLER YAPTI BUNU.. BU BELÂNIN TOHUMUNU ATMAK İÇİN NASILSA TABUTUN.. YANINA SOKULABİLMİŞLERDİ YERLİLER...
KRAK!
KAPTAN KÖPRÜSÜNÜN HER TARAFI SIMSIKI KAPALI.. GEMİNİN ROTASINI SAHİLE YÖNELTTİM.. CANIMI KURTARMA ŞANSIM VAR SAYILIR.. HER ŞEYE RAĞMEN YAZIYORUM... YAZDIKÇA İÇİNDE BULUNDUĞUM DEHŞETİ, KAPININ DIŞINDA BENİ BEKLEYEN DEHŞETLİ ŞEYİ UNUTABİLİYORUM.. FAKAT... FAKAT BİR HATA YAPTIM GALİBA...
HAVALANDIRMA DELİKLERİ... HAVALANDIRMA DELİKLERİNİ KAPATMADIM.. ALLAHIM...

MANUEL DEFTERİ KAPATTI.. O-KUNACAK BİR ŞEY KALMAMIŞ-TI ARTIK.. YAZ GÜNEŞİ KAPTAN KÖPRÜSÜNÜN CAMLARINDAN İ-ÇERİYE SÜZÜLÜYORDU.. BUNA.. RAĞMEN MANUEL'İN BÜTÜN VÜ-CUDUNU BİR TİTREME SARMIŞTI...
ÜRKEK HAREKETLERLE BİRKAÇ ADIM ATTI.. AYAĞININ ALTINDA EZİLEN BİR ŞEYİN ÇITIRTISINI DUYDU.. BİRDEN NASIL BİR FE-LÂKETLE KARŞI KARŞIYA OLDU-ĞUNU FARKETTİ...
AMAN ALLAHIM!..
MANUEL BİRDEN HER ŞEYİ AN-LAMIŞTI.. RIO STAR'I İSKELET-LER GEMİSİ HALİNE GETİREN ŞEYİN NE OLDUĞUNU BİLİYOR-DU ARTIK...
SENYOR CARPENTER.. AMBARDAN ÇIKIN... BU GEMİDE KALIRSAK FE-LÂKETİMİZ OLUR.. HEMEN GİTMEMİZ LÂZIM BURADAN, HEMEN...
FAKAT ARTIK KAÇACAK BİR YER KALMA-MIŞTI.. MANUEL KARŞISINDA CARPEN-TER'DEN GERİ KALANA DOĞRU HAREKET ETMEKTE OLAN KARA BİR GÖLGE İLE KARŞI KARŞIYA KALDI.. ET YİYEN KARIN-CALAR... BREZİLYA ORMANLARININ, ÖNÜNE NE ÇIKARSA YİYİP YOK EDEN, SONRA HE-MEN BAŞKA YİYECEK BİR ŞEY ARAYAN VE YEDİKÇE HIZLA ÇOĞALAN ET YİYEN KARINCALAR BÜTÜN GEMİYİ İSTİLÂ ET-MİŞLERDİ...
AIEEEEEEEEEEE!!
İŞTE BÖYLE.. GEMİYE SAHİP ÇIKMAYA KALKARKEN İSKELET TAYFALARIN ARASINA KARIŞTI İKİ ZAVALLI... AVA GİDEN AVLANIR DERLER...
SON

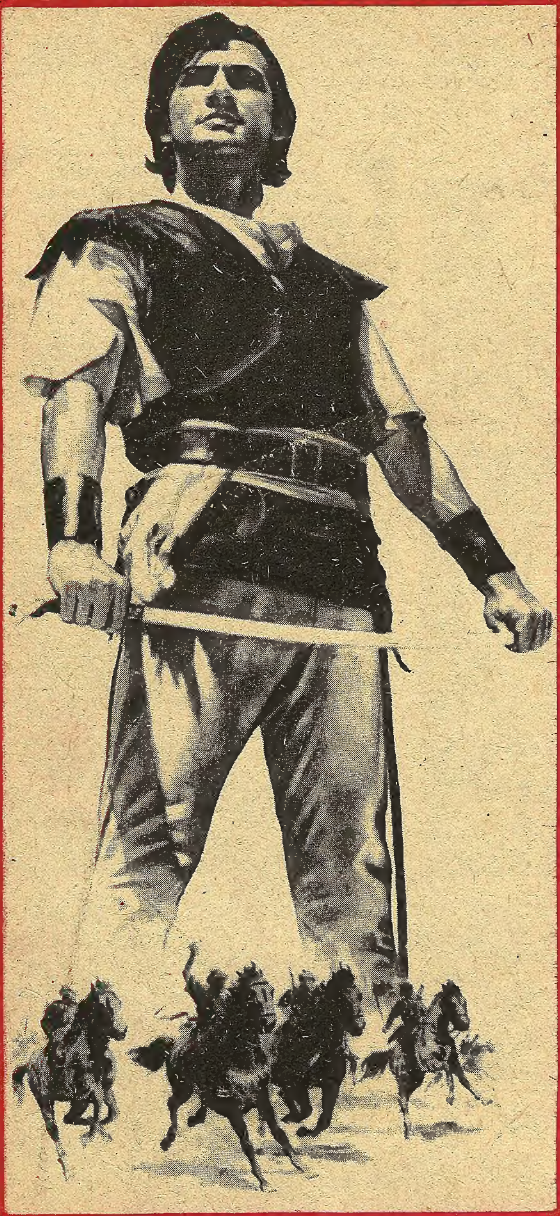

MODERN ERKEĞİN DERGİSİ

salıncak

ŞİMDİ

DAHA FAZLA SAYFA
DAHA BOL RESİM
VE
DAHA ZENGİN BİR DERGİ

KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ
KAHRAMANLIK DERGİSİ'

KORKU Pazartesi günleri çıkar haftalık heyecan dergisi.Sahibi ve Sorumlu yönetmeni: Y.Y. adına A.Galip Yavaşça.Yönetim yeri:Saadet Han kat 5 Caaloğlu İstanbul.Telefon:27 30 07.Dizildiği ve Düzenlendiği yer :Yavaşça Yayınları Baskı:Duran Ofset Kapak ve İç filmler: Fotografik Film Atelyesi

Düzenleme : Akşamsefası